

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca.
40 ik szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábas petsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezésérubben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Nagyérdemű Olvasóközönség!

Öszintén szólva, a hírlapírással eddigelé alig foglalkoztam, sőt tekintve felettébb elfoglalt hivatalos állásomat, s egyéb társadalmi tevékenységemet, nem gondoltam, hogy e téren is fogok valaha a nagyközönségnek szolgálatára állani.

Törekvésem mindig az volt, hogy a nekem oszállyrésztül jutott társadalmi és hivatalos munkaköröm a rám bízott feladatoknak — esekély tehetségemhez képest — mindenba megfeleljek; és megelégedve csendes munkásságom nyújtotta nyugodt öntudatommal, sem a népszerűséget hajhászni nem kívántam, sem a feltűnni vágyás körös helyzetébe soha nem jutottam.

A közvélemény már régebben megnyilatkozott az irányban, hogy legyen Rimaszombatnak s általában Gömörvármegyének egy oly társadalmi és közgazdasági lapja, mely mindkét irányban megfeleljen egy jól szerkesztett hírlap kellőkének s az olvasóközönség igényeinek. Elődeim is ezen nyomdokot követték, a „Gömör-Kishont” című hetilap szerkesztésében.

En csak azt kívánom kijelenteni, miként e lap szerkesztőségére magamat soha fel nem ajánlottam, sőt inkább barátainknak s jóembereimnek felszólítására és biztatására — de ezek mellett is önmagammal tusakodva — fogadtam el azon reményben, hogy nemes törekvésemben e vármegye tollforgató közönsége méltányolni, önzetlen tevékenységemben mellém csoportosulni, s ekként nehéz feladatomban segítségemre állani kész leend. És itt nem kések annak őszinte kijelentésével sem, hogy csak addig leszek e lapnak élén, míg annak és illetve a közönségnek hasznára lehetek, tovább egy pillanatig sem.

Hogy minő leend e lap iránya? Erre nézve egy szóval felelek: *egyenes!* Feladatának ősmereendi szakszerűleg foglalkozni a közgazdasággal; megvitatni fogja a társadalmi kérdéseket; eszméket kíván felvetni oly irányban, melyekkel közművelődésünk ügye előbbre vihető; a politika

üzése e lap keretén kívül állván, azt érinteni csupán olyként fogja, hogy megtörtént dolgokról kivonatossan, de pártatlanul értesíti az olvasóközönséget, a vármegyei ügyeket élénk figyelemmel kísérvén, az ott történő dolgokat tiszta világításban adja elő; meg fog szólalni a társadalmi s egyéb kinövések lehető megszüntetése érdekében; kerülni fogja a személyeskedést; nem nyul a család szentélyébe, s míg egyrésztől mindenkinek megadja az övét, tartózkodni fog bárki irányában is a magasztalást istenítés mérvéig emelni.

Midőn ekként röviden vázolólok az elem néző pályá vonalait s ily értelemben a „Gömör-Kishont” helyilap szerkesztését átvesszem, kérem egyszermind a nagyérdemű közönség szives jóindulatát!

Rimaszombat, 1897. augusztus hó 12-én.

Lukács Géza,

a „Gömör-Kishont” felkérés szerkesztője.

Közművelődési egyesületünk.

„Teremt-e Isten több magyart,
Míg a világ, míg napja tart,
Ha mi is elfogyánk?”

Ez a kérdés futott át a hazán az 1880-iki népszámlálás után. Azok a nem sejtített szomorú adatok, melyek a statisztika rideg számsoraiban ekkor napvilágra jutottak, komoly gondolkodásra hívták fel a jobb hazafiakat. Biztosítani azt, a mink még megvan, s visszahódítani, amit már elvesztettünk: ez a gondolat kereste a megvalósításra szükséges eszközöket a nemzeti jobb jövő felétt aggódk szívekben. Vidékek egész ország-részek, hol valamikor az édes magyar szó hangzott a dalban, egész idegenekké lettek; a lakók — sok helyt édes véreink — nem lették a hont a honban; nem erőszakos térítés, hanem a népnevelés pangása, sok helyen hiánya miatt elfeledték nyelvüket és azzal együtt igen sokszor levetették nemzetiségüket.

nemsokára elmúlik a panasz s nem szükséges, hogy a francia nyelv tanítása minden iskolánál, minden évben más-más kezekbe kerüljön. A kormány elhatározta tehát, hogy *Neuchâtelben*, a hol Svájcznak legrégebb és legjobban szervezett kereskedelmi iskolája van, a magyar tanárok részére egy kereskedelmi szaktanfolyamot rendeztet. A terv megvalósult. Az állam négy tanárnak adott segélyt, fizeti a tanfolyam költségeit, s annak idején a tanfolyamot figyelmebe ajánlotta, az összes kereskedelmi iskoláknak. Ime, mi vonzott bennünket ide.

Neuchâtel a francia Svájc második városa, melynek bölcsészeti akadémiáján minden évben rendeznek egy francia nyelvi és irodalmi tanfolyamot is idegenek részére. „Kereskedelmi Szakoktatás” című szaklapunk majd részletesen foglalkozik mindkét tanfolyammal; e helyen én inkább a magyar colonia viselt dolgaiból szeretnék egy-kétfel említeni.

Coloniánk 18 magyar lélekből áll. Itt van: *Dr. Schalk Béla* keresk. isk. tanár (Budapest) családjával; *Dr. Berényi Pál* keresk. isk. tanár (Szombathely) családjával; *Gara János* keresk. isk. tanár (Fogarás) családjával; továbbá: *Bartos Fülöp* főreálisk. tanár (Szeged); *Abrai Lajos* keresk. isk. igazgató (Arad); *Bocz József* keresk. isk. igazgató (Temesvár); *Szumrak József* keresk. isk. tanár (Sopron); *Mittelmann Ferdinand* keresk. isk. tanár (Brassó). Képviselve van tehát Magyarország minden része, esekélyességem által Gömör is.

A magyar colonia szigoruan összetart, s mindenütt mint egy ember lép fel. A nyelvi tanfolyamon, a hol összesen 35-en vagyunk, a magyarok viszik a vezerszeret, kirándulások alkalmával hasonlóképen, de mindenütt méltóan a magyar lovagiassághoz és a magyar nemzet becsületéhez. Bárhol legyünk, igyekszünk az idegeneknek helyes felpet nyújtani a magyar viszonyokról, eloszlatni az előítéleteket, s ugy mutatni be Magyarországot, mint tényleg a milyen. A helyi és vidéki lapok, még a genfiek is, már többször írtak rólunk s egyszerűsint büszkén mutatnak rá neuchâtel kereskedelmi iskolájokra, mint a melynek szervezete még a magyar kormány figyelmét is magára vonta.

Itteni szereplésünknek egy érdekes mozzanata a

S ekkor, mintha egy újabb felhívó szótát: „Mentsük meg a hazát!” hangzott volna el a komoly számoszlopokban, a haza minden részén siettek a honfiak olyan egyesületeket alkotni, melyeknek czélja a vett sebeket nem erőszakosan, hanem megfelelő orvosszággal gyógyítani: a magyar nemzetiségi eszme igazi melegágyát, a magyar nyelvű műveltséget támogatni, erősíteni, fejleszteni.

Ez a mozgalom a régi, magyar „virtusaira” büszke Gömört sem hagyta érintetlenül s 1885. november 2-án megkezdte működését a Gömör-megyei Magyar Közművelődési Egyesület. Nem akarjuk apróra részletezni 11 éves működését, hiszen az évenként kiadott jelentésekből minden gondos figyelő meggyőződhetett arról, hogy ez az egyesület hivatásának magaslatán állva, erejéhez képest mindent elkövetett arra, hogy e megye területén „Legyen ember minden ember és magyar!” Alapított, segélyezett, gyámolított nevelő-intézeteket; örömmel, szivesen nyújtá ki sohasem üres kezét azok felé, kik önként óhajtották anyanyelvökké tenni az édes magyar szót; a közművelődés előmozdítása czéljából szivesen nyújtott anyagi segélyt, hogy magához emelje fel azokat, kiknek gondolatvilága még a föld göröngyeinél honol. Különösen a kisdénevelés ügyének felkarolásával nagy hállára kötelezte le maga iránt a nemzetet. Mert hiszen elismert dolog, hogy csaknem az anyatejjel szíván magába a kisdé a magyar énekekkel, szóval, játékkal a magyar szellemet, oly alappá lesz az, mi kama-tait a későbbi korban busás perczenttel fizeti meg. Magot hintünk itt el, melynek gyümölcseit a meglett kor érleli meg. A gondolkodás, érzület, a jellem esirait a játék teremti meg. Hasztalan jó arra bármilyen külső befolyás, a buza buzát hoz, csak konkoly termi meg a gazda átkozta fekete magvakat! . . . Tizenegy esztendő pályafutása alatt mintegy 17.000 forintot fordított közművelődési czélokra; több mint 6000 gyermek nyert magyaros szellemű oktatást a tőle fentartott inté-

TÁRCSA.

Magyarok Svájcban.

Neuchâtel, 1897. aug. 1.

Nem akarom éppen Ádám apánkkal vagy Krisztus urunk születésével kezdeni tudósításomat, de minden-estetre visszamegyek Zsolt és Taksony királyokig. Valószínű, hogy az ő idejökben „vért szomjuhozó” őseink — mint a hogy az idegenek állítják — el-ellátogattak ide is, s bizonyára huzamosabban is tartózkodtak itt, hogy bemutassák a magyarok „vitéségét”. Sok század telt el azóta, sok víz folyt ki Svájcba, de aránylag anynyi magyar egyszerre huzamosabb időre bizonyosan nem látogatta meg Svájcot, mint e nyáron. Pedig nem is azokról akarok beszélni, a kikkel utazásomban hol itt, hol ott találkoztam, s a kik csak azért jöttek ide, hogy bámulják Svájc festői tájait s gyönyörködjenek a „Jungfrau” csillagó szemében, hanem arról a kis magyar csoportról, mely most Neuchâtelben van, s mely . . . nem mulatni jött. Ime az irigység! . . . Azt hiszik talán, hogy nem szivesebben élveznem én is, vagy élveznök mindnyáján a szabad vakációzt otthon, kedveseink körében, mintsem hogy itt naponként 8-tól 12-ig hallgassuk tanárainknak és magunknak hol érdekes, hol unalmas előadásait? — De hát mit is keresünk mi itt, idegen földön, a mikor más élvezi az aranyszabadságot? E kérdésre kellett volna először is felelnem.

Évek óta tapasztalható volt, hogy felső kereskedelmi iskoláinkban a francia nyelv tanítása folytonosan nehézségekbe ütközik. Oka volt ennek részben a tanárhány, részben pedig a tanítás módszertelensége. Igen helyes és üdvös eszméje volt tehát Dr. König Gyulának, a kereskedelmi iskolák miniszteri biztosának, a midőn azt javasolta Wlassics miniszterünknek, hogy a francia nyelv tanulmányozása czéljából küldjön ki minden évben egy pár tanárt külföldre. Bölcs belátású miniszterünk helyeselte az eszmét s ez évben e czélra 850 frtot bocsátott rendelkezésre. Nem sok, de kezdetnek elég, s ha egy pár éven át következetes marad miniszterünk, akkor

mult héten játszódott le. Sajnálattal vettük észre, hogy tanáraink, ha Magyarországról van is szó, mindig „Autriche”-t emlegetnek, azon téves hitből indulván ki, hogy Magyarország Ausztriában van. Feltűnt az is, hogy Neuchâtel legszebb és leghatalmasabb középületének, a posta-palotának homlokzatáról hiányzik a „Magyarország” felírás, holott Európa minden államának neve külön keretben ott díszelg; még Montenegro is ott szerepel. E félreismerésen kívül az is sértette szemünket, hogy az előadó teremben levő térképen Hongrie, Transylvanie mint külön osztrák tartományok szerepelnek. Valamiképf kifejezésre kellett juttatnunk, hogy ezek a valóságok nem megfelelők. Mint afféle vastagnyaku tatar, magam vállalkoztam a fellépésre. Amint fennebb említém, a nyelvi tanfolyamon összesen 35-en vagyunk. Van itt angol, amerikai, olasz, német, francia, svéd és szerb is. Férfiak és nők vegyesen, legnagyobb részük tanító és tanítónő, akik összegyűltek, hogy a helyes francia kifejtésben gyakorolják magukat, s akik majd, ha hazatérnek, elbeszélnek tapasztalataikat. Előadásokat nemcsak tanáraink tartanak, hanem a nyelvyakorlás kedvéért magunk is tartunk. Elhatároztam tehát, hogy egy alkalommal a polyglotte „tanulótársakkal” Magyarországot fogom megismertetni. A pedellus jóvoltából felkutattam a bölcsészeti akadémia földrajzi szertárát. Találtam ott mindenféle kiadású térképet, csak olyat nem, mely Magyarország helyes képét nyújtaná. Hármat közülök bevittem az előadó terembe s jelentkeztem, hogy a következő órán „La situation politique actuelle de la Hongrie envers celle de l'Autriche” czimvel előadást fogok tartani. — Beszédem folyamán igyekeztem Magyarországnak tiszta képét nyújtani. Szóltam iparáról, kereskedelméről, műveltségéről, a nemzetiségi viszonyokról s különösen pedig igyekeztem Magyarországot teljesen önálló államnak feltüntetni, melyet Ausztriával csak az uralkodó személye s három közösügy köt össze. — Örömmel vettem észre, hogy az érdeklődés általános volt, mert előadásom végén több oldalról fordultak még felvilágosításért. Csak most tűnt fel, hogy tanárunk, aki pedig igen derék, művelt ember, maga sem volt tisztában Magyarország közjogi helyzetével. Sőt azt hitte, hogy hazánk, ép ugy, mint

zetekben; szünni nem tudó segélyezése, kérése buzdításának, ha nem is csupán önmagának lefoglalt, de minden esetben nagy mértékben előmozdított eredménye, hogy 1893-ban Gömör megye kisdédóvó tekintetében az egész országban 16-ik helyen, állandó gyermekmenhely tekintetében 2-ik, nyári óvoda tekintetében 3-ik helyen állt.

És ez az egyesület, mely ily szép eredményeket vivott már ki mint sajtó alatt levő évi jelentése mutatja, tagjai számban rendkívül megfogyatkozott, a létszám a réginek egynegyedére süllyedt le, pedig hát az egyesület vagyonát, működése eszközét, jórésztben a tagok díjai, adományai teszik. Sokan, igen sokan, mintha kifáradtak volna a tevékenységben, nem csak szellemi segélyeket, hanem anyagi támogatásukat is megvonták tőle. És mi a legszomorítóbb, az egy Rimaszombatot kivéve, a legmagyarabb vidékek azok, melyek távolmaradásukkal nem mondják, hogy tüntetnek, hanem elszomorították a gondolkozókat. Igaz, nekik nincs szükségük a magyarosodásra, de hát az egyesület többi tagjainak s vezetők közegeinek van? . . . Nem önművelődési társulat ez, hanem oly intézmény, mely alkalmat akar nyújtani azoknak, kiket a mult hanyagsága asszimilálódnak engedett, talán akarataikon kívül, a nemzeti vidékeken, alkalmat akar nyújtani arra, hogy vessék le az ő embert, vegyék fel az ujját, jöjjenek testvéri kebelünkre, egy szív, egy lélek, egy érzelm, mint szent kapocs, kössön össze mindnyájunkat, mint egy anyának, az imádott hazának, édes gyermekeit!

Nagy és gondolkodásra méltó az a viszony, mely van a nyelv és nemzetiség között. Hazánk ezeréves multja, de különösen a XVIII. század eleje mutatja, hogy a nemzet életfájához van támasztva a fejsze, ha nyelve veszedelemben forog. A rómaiak központozó törekvése sohasem erőszakoskodott, hanem simán, hizelegye latinul tanította meg beszélni a népeket s tette ez által a nagy tettnek elváhatatlan részévé. A nyelv, abban az egyes szók, az azokhoz tapadt ideák lassacskán, észrevétlenül a gondolkodás világát mintegy úgy átvarázsolják, hogy az egyén tudtán kívül, s azaz lesz, aminő nyelvet beszél, szokásban, érzületben s öltözködésben. S kell-e egyéb? Nem a szokás, nyelv és közös érzelm kapcsolják-e össze egy nemzetnek egyes tagjait?

Ez ennek az egyesületnek *ideális* célja; ezt gyámolítani, segíteni minden magyar embernek nemzeti kötelessége.

Igaz, hogy egyéni haszon, még talán diésőség sem hárul ebből a munkából egyesekre, talán észre sem veszik buzgó fáradozását. De hát az ember mindent haszonért, mindent az „én“-ért cselekszik? . . . Ez a legnyomorultabb önzés! . . . Eszmei küzdelem ez, és a legnemesebb, mely küzdelemben pedig a világtörténelem tanulsága szerint, az „én“ hátravonul, csak a köz, az egyetemes van előtérben s messziről hívogatólag, biztatólag, bátorítón, mint a betlehemi csillag, mosolyog felénk az *eszme!* . . .

A haza iránt áldozatra, szeretetre kényszeríteni senkit sem lehet s nem is akarunk. A kikényszerített jókívánságnak nemesak gyökere, hanem gyümölcse is keserű. Új ezer év küszöbén

Ausztria, tartományokból áll, s hogy van nálunk egy külön oláh, tót, szerb, székely és magyar tartomány. Egész meglepetéssel vette tudomásul, hogy Magyarország egységes önálló állam. Sokért nem adtam volna, hogy egy teljes óráig Magyarország felé irányíthattam a különféle nemzetiségű hallgatók figyelmét, mert meg vagyok győződve, hogy azok a tanító urak és tanítónő kiasszonyok hazamenve, iskolájukban sem felejtik el, a mit itt hallottak Magyarországról.

Előadásommal egy érdekes kis jelenetet is provokáltam. Van ugyanis köztünk egy szerb tanítónő, a ki különben nagyon ragaszkodik hozzánk, mert hát otthon is szomszédok vagyunk. Beszédem végén a kis Lazarovics kisasszony feláll és . . . személyes kérdésben kér szót. Zokon esett neki, hogy — ő szerinte — Montenegróról kicsinylőleg nyilatkozott; mert — ugymond — jóllehet, ő nem odavall, de ha itt lenne egy montenegrói férfi, bizonyára élesen kikelne ellenem; s erre egész dühvel mondja, hogy nem járja bántani azokat, a kik nem védhetik magukat. A felszólalást általanos derűtség követte, s mindenki igyekezett felvilágosítani a kisasszonyt, hogy sértésről szó sincs. Tényleg nem is volt; mindössze annyit mondtam, hogy a postapalotán ott találjuk meg a picziny Montenegrót is, melynek pedig hadserege — ha jól tudom — 70 emberből áll, s kereskedelme nem nagyobb, mint egy Svajeci városé; hiába keressük azonban Magyarországot, mely pedig Ausztriánál is nagyobb. Ugy látszik, a hadsereg kicsinylésében látott sértést a Lazarovics kisasszony; bizonyára a montenegrói „hadseregben“ szolgál „valakije“ . . . No a fellobbanást gyorsan követte a béke, s azóta ismét a régi jóbarátságban élünk.

Tanárunkkal óra után is hosszasan beszélgettünk a magyarországi viszonyokról, s végül megkért, hogy Rosier professornak 1891-ben Lausauban megjelent Európa című földrajzának Magyarországra vonatkozó részét nézzem át s javítsam ki. Természetesen kész örömmel vállalkoztam s munkára s vállalkozom bármikor oly munkára, melynek elvégzése által csak egy porszemnyit is vélek tenni kedves hazánk érdekében.

Makfalvi Ferenc.

vagyunk. Kérünk, felszólítunk mindenkit, kinek szíve azért a szép eszméért erősebben dobog, kinek nemzetünk dicső, jövődő nagysága lelken fekszik, jöjjön e zászló alá, legyen segítségül messze, messze szép jövőnk alapjának lerakásánál, áldozván a haza oltárán mindenki úgy, mint kinek-kinek tehetsége, képessége megengedi. Hiszen az építés munkájában sok mindenféle kézre, anyagra van szükség. S ki tudja, ha egy is elmarad, nem sanyal-e meg azt az épület? . . .

És ha így mindenki ott lesz, a kinek kell, bátran, büszkén, nézhetünk a jövőnk elé, mert:

„Mi kell egyéb, mint a jök összesége?
S a vész hatalma rajtunk megtörik!“

A vármegyei közigazgatási bizottság

Hámos László főispán elnöke alatt folyó hó 9-én gyűlést tartott, melyen több kisebb fontosságú folyó ügy nyert elintéztet.

Vármegyénk tisztikarának

több tagja élvezte a sok nehéz munka után a jóleső pihenést. Bornemisza László alispán július hó 25-én kezdte meg szabadságidejét, s szeptember 5-éig marad távol. Ez idő alatt hivatalában Lukács Géza vármegyei főjegyző helyettesíti. A megyei főjegyző: Abonyi Pál már július hó 20-ika óta élvezti folyó hó 31-éig tartó szabadságidejét. Helyettese: Kubinyi Ferenc aljegyző. Ragályi Géza főpénztárnok négy heti pihenője szeptember 9-éig, dr. Fornét Gyula megyei aljegyző pedig augusztus 27-ikéig tart. Sándor Béla árcsáki közgyám hat heti szabadságideje szept. 20-án telik le.

E helyen említjük meg, hogy a legutóbbi közgyűlésen leköszönt árcsáki elnök Török Bálint nyugdíjazási ügye elintéztetett, s az érdemes férfi, — kinek a vármegye szolgálatában hosszú időn át kifejtett buzgó és lelkiismeretes működése általános elismeréssel találkozott — szeptember hó 1-én tényleg nyugdíjba vonul. Hivatalában addig, míg a megüresedett tisztai állás végleges betöltést nyer, a megye közönsége előtt rokonszenves és népszerű árcsáki elnök: Szakall Vincze helyettesíti. A nyugalomba vonuló eddigi elnököt a közelismerés és becsülettel végzett áldásos működés felemelő tudata kíséri.

Az országos magyar bányászati és kohászati egyesület

mint lapunkban több ízben jeleztük, ez évi közgyűlést Rimaszombatban tartja meg szeptember hó 12-ikén. E nevezetes esemény város- és megyeszerterte általános érdeklődést kelt s már meg is kezdődnek a nagyszabású előkészületek arra nézve, hogy Gömör-vármegye és székvárosa méltón fogadja az érkező vendégeket, kiknek száma csaknem túlhaladja a 300-at. Főléleg kiemelnünk, hogy városunk hagyományos vendégszeretetére teljes joggal hivatkozhatnak az intézők, kik azon fáradoznak, hogy a kongresszus tagjai lehetőleg kényelmesen elszállásolva s jól ellátva legyenek. Városunk lakossága mindig féltékenyen őrizte jó hírnevét, s bizonyára méltó lesz önmagához e nevezetes alkalommal is, mikor körében országshírű, nagynevű férfiakat, s kiváló szaktekinélyeket üdvözölhet. (Ez alkalomra nem ártana a Rózsa nagytermét és a főtérre néző arcát egy kissé bepuderozni.)

Esperességi közgyűlés.

A gömöri ágost. ev. esperességi közgyűlés Jolsván 1897. évi augusztus 3. és 4-én nagy érdeklődéssel mellett folyt le. Szentiványi Árpád esp.-felügyelő és országgy. képviselő s Terray Gyula főesperesen kívül ott voltak: a világiak közül Kubinyi Géza országgy. képviselő, egyh. felügyelő, Szontagh Béla dobsinai, Stefaancok Károly n.-rózei polgármesterek, egyh. felügyelők. Basilidesz Gusztáv polgármester, jolsvatapocjai felügyelő, Szontagh Andor, Matolay Bertalan, Kuna Aurél, Eisele Gusztáv esp. főjegyző s felügyelők, Oravecz Mihály, Bencez Samu igazgatók, Seffer Gusztáv, Justh János tanárok; az egyháziak közül: Bartholomaeidesz László esztereki, Törköly János gömör-pányiti lelkész-alesperesek, Becser Endre n.-szlabosi lelkész főjegyző, Baltazár Antal kiérdemült főesperes. A helyi rendezőbizottság, főleg Czibur Emil s Jurin Samu elismerésre méltóan gondoskodtak a vendégek kényelméről s szórakoztatásáról. Délután két órakor a tanügyi bizottság ülésezett s akkor felolvastatt az 1896/7. évi tanügyi jelentés, mely a hat körlelkésznek gondos jelentése alapján szerkesztetett, s mely nagy hálával adózott azon lelkészeknek, kik rövidebb-hosszabb időn át a tanítókat helyettesítették. Szépen emlékezett meg a jelentés a 90 tanító működéséről, úgy paedagogiai, mint vallás-erkölcsi s hazafias szempontból. Ezek alapján beterjesztettek azok nevei, kik a megvénél jutalmazásra fognak ajánlatni. A Zsedinyi-féle jutalomra Majba Lipót alsó-sajói, Csillag N. balogvölgyi s Klincezko Samu ratkói tanítók ajánlatnak a püspök ő méltóságának. A tanítók ellenőrzése céljából, mint a multban, a jövőre is a hónapokra osztott tanterv s órend beterjesztetni határozottatott s a kerület által ajánlott tankönyvek közül a megfelelő kiválasztásokra, s falusi, kisvárosi s osztott iskolák 3 féle tantervének elkészítésére ötös bizottság küldetett ki. Kitént a jelentésből, hogy 5000 igazolatlan mulasztó közül alig 60 szülőt büntettek meg. Az iskolák, felszerelés, tanítóik s fizetés körül haladás nem jelezte-tet, e tekintetben első helyen állanak a Rima-Murány-Salgótarjáni vasmű-társaság által segélyezett 4—5 iskola s leghátrább a ratkó és balog-völgyiek. ugyszintén a murány-hússzuréti. — Majd a gyámintézet tartotta meg ülését, mely után 5 órakor gyámintézeti istentisztelet tartott Ezen Dendely Samu rozlozsnjai lelkész szépen kidolgozott s hatásos ünnepi beszédet, míg Petrenko János kövii lelkész megható imát mondott. Hat órakor elérkezett volt, melyen a hankovai, ujjvársi ta-

nító választás s a dobsinai isk. államosítása hosszabb eszmecserét provokált. Este 8 órakor a Korona vendéglő nagytermében mű- és tánczenét rendeztek, melyen Ratkovszky Árpád s Tomcsányi László oly virtuozitással kezelték a vonót s ifju Flentisz Endréné a czimbalmot, hogy mindenkit meglepett s összhangzó játékkal valamennyien elragadták a közönséget. Közben Jurin Julia „Férfihez menjek?“ cz. monológot adta elő sok kedvességgel, meglepő otthoniassággal, miért is, „férfihez menjek?“ kérdésére egyhangú „igen“ feleletet, „zúgó „éljen“-t és sok tapsot nyert. Ugyan csak nagy tetszésben részestült Piacek Rezsóné énekelőadása és Neogrady Irénke szép zongora kísérete. A kellemes s nagy terjedelmű iskolázott hang elbűvölte a hallgatóságot. Nagy szorgalomról s erős akaratról tett tanubizonyoságot Koreny Jolán, a ki „Bakó-czy Ferencz Rodostón“ cz. melodramát hatásosan adta elő Müller Erzsike ügyes kíséretével. A „Cox és Box“ 1 felvonásos vígjáték nagyban hozzájárult a jóhangulat emeléséhez, főleg ifj. Nagy Lajos természetes játékával s partnerei Bankó Julia és Érsek Árpád ügyes mókáikkal mulattatták a tapsokban nem fukarkodó publikumot. A kitünően sikerült estély mintegy 100 forintot jövedelmezett a rozsnói ev. polg. leányiskola gömöri internátusa javára. A táncmulatság szünni nem akaró jókedv mellett fényes nappal ért véget. A díszes hölgykoszoruban a következők voltak: András Jánosné (Süvete), Baltazár Antalné, Bankó Jánosné, Barger Guidóné, Basilidesz Gusztávné, Becser Endréné (N.-Szlabos), Czibur Emilné, Csók Györgyné (Szirk), Eisele Gusztávné (Vashegy), Érsek Árpádné, Farkas Edéné, ifj. Flentisz Endréné, özv. Hoffer Tivadarné, Jurin Samuné, Jureczky Bertalanné, Kuna Aurélné, Maksay Elemélné, Nemessanyi Kálmánné, Piacek Rezsóné, Ratkovszky Árpádné, Remenyik Edéné, Terray Béláné (Süvete), Dr. Tóthy Jánosné urnók; s Bankó Julia és Kata, Fellner Erzsike (Kassa), Gaján Irén (Nróeze), Institúrisz Anna és Marcsa (Rimaszombat), Jurin Eugenia, Julia, Jolán, Koreny Jolán és Erzsike (Rimaszombat), Kuna Sárka, Muránszky Ida és Margit, Müller Erzsike (Vacs), Piacek Kamilla (Trencseny), Maksay Irma, Ratkovszky Lenke, Szikora Piroksa és Aranka, Szilhart Jetti (Budapest), Saffesák Hedvig (Hisnyóvíz), Terray Jolán (Süvete), Zachar Mariska (Rimaszombat). A négyeseket 36 pár táncolta. — Másnap augusztus 4-én reggeli 8 órakor tartott istentisztelet, Becser Endre főjegyző buzgó könyörgése után Szentiványi Árpád esp. felügy. és Terray Gula főesperes elfoglalták elnöki székeiket s a világi elnök szép kerekded beszéddel a gyűlést megnyitotta, mely után a főesperes nagy gondal összeállított jelentését olvasta fel, kiterjesztve az egyházi élet minden mozzanatára. Az összes tisztikar beadta lemondását a szavazatok jövő év június 1-ig adandók be. Lemondott Basilidesz Gusztáv főjegyző, ki e tisztelet 27 éven át viselte, s helyette a közgyűlés Eisele Gusztáv aljegyzőt, vashegyi bányafőnököt választotta, s a két aljegyzőre ifj. Hevessy László s ifj. Szentiványi Géza választották, kik az esküt letéve, tisztüket elfoglalták. Klincezko Samu hrussói, Nádasz János felső sajói, Christyéli Gyula bugyikfalai lelkészek bemutatkozását rokonszenvesen fogadta a közgyűlés. A 45 pontból állott tárgysorozatot simán tárgyalta 6 óráig. Nagyobb érdeklődést a pádári egyháznak az 1848-ik évi XXI. s az 1868. évi 53. t.-cz. 12. §-ra vonatkozó két indítványa keltett. Az első elfogadtatt. Nagy eszmecserét idézett elő a téli vizsga eltörlésére vonatkozó indítvány, mely két órai tanácskozás után levétetett a napirendről. Dobsina város iskoláinak államosítása elfogadtatt. A határozat ellen a főesperes felelőszéssel fog élni. Együttal elhatározták, hogy megkeresik a kerületet, hogy az államosításokra nézve elvi jelentőségű határozatot hozzon, mely ügyben a f. hó 15-én Miskolcra tartandó ker. gyűlés fog határozni. A hankovai és ujjvársi egyházak s tanítók, mert a főesperesi tilalom dacára a tanítói állást évközben betöltötték illetve elfoglalták, rendbírságra ítéltek, így elégtételt nyert a főesperesi intézkedés. A közgyűlés után a fürdőkertben tartott közebéden szóztott mondták: Basilidesz Gusztáv az iker-elnökségre, Terray főesperes a jolsvai egyházra, Bartholomaeidesz L. a főesperesre ki viszont Bartholomaeidesz mint utódot éltette, Szentiványi Árpád a herzegi tisztikart közzöntötte fel, ifj. Nagy Lajos humoros 2 dizekciója emelte a hangulatot, Törköly alesperesért Terray Béla üritett poharat.

r. l.

Hirek és vegyesek.

Templomszentelés lesz folyó hó 15-én Dernón Ivankovics János rozsnói megyés püspök részvételével.

Miniszteri biztos. A vallás és közoktatásügyi miniszter a tiszai ág. ev. egyházkerület fohatósága alá tartozó rozsnói ev. főgimnáziumhoz, továbbá a rimaszombati egy. prot. főgimnáziumhoz miniszteri biztossá Dunai Ferenc besztercebányai tankerületi főigazgatót nevezte ki.

Egyházmegyei közgyűlés. A kishonti ág. ev. egyházmegye lelkészei, mint értesülünk, folyó hó 24-én Rimaszombatban tartják rendes nyári közgyűlésüket.

Eljegyzés. Eperjessy József takarékpénztári könyvelő, a rimaszombati fiatalok egyik derék és rokonszenves tagja eljegyezte Sárospatakon Incedy Etelkát, néhai Incedy László szabolcsmegyei földbirtokos leányát. Állandó zavaratlan boldogság legyen a jegyesek osztály része!

Mokány Berozi Gömörben. A „Borsszem Jankó“ mult heti számában, józsu tréfáiról és szatoss mondásairól híres nőmök Mokány Bertalan ur arról számolt be: miként töltött ő néhány napot a százsörgörbe Gömörvármegyében. A helyi vonatkozásokkal megspékelt „rucezzantás“ keletkezésének története az, hogy Péter Dénes kis-hun-halasi előkelő földbirtokos, aki a „Borsszem Jankó“ Tolyás Dániel-jét hosszabb idő óta állandóan írja, Mokány Berczit pedig hébe-hóba szintén „elköveti“, — az elmúlt heteken rimaszombati rokonainak látogatására itt járván, nagyobb társaság kíséretében kirándulásokat tett Tiszoloz, Nagyróeze, Murány és Jolsva vidékére (utóbbit „a görög genitivus végű polgármesterek hazájának“ keresztelvény), — ahol mindenütt igazi magyaros vendégszeretettel fogadta az egyes helyek intelligenciája. A kedélyes, pompás humorú alföldi öreg urat mindenféle nagyon megszerették s ő viszont nem gyöz

Henneberg-selyem csak akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik, fekete, fehér és színes 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima, esik, keezkázott, mintázott damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) stb. a megrendelt áru, **postabér és vámmentesen a hához szállítva és mintákat postafordultával küld: Henneberg G.** (cs. és kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svajczba ezimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Vidéki szülők,

kik fiu-gyermekeiket Rimaszombatban iskoláztatni óhajtják, értesítetnek, hogy **Kovács József**, városi tanácsos elfogad teljes ellátásra két oly fiu-gyermekeket, kedvező feltételek mellett, kik a gymnasium I—IV-ik osztályába fognak járni.

Bérbeadó

Rimaszombatban, a Kossuth Lajos-utca 6. szám alatti ház, mely két külön lakás és alkalmas üzlet-helyiségből áll, egészben vagy külön-külön is azonnal bérbe vehető. — Értekezhetni lehet a tulajdonos **Soós Ferencz** építészszel.

Birtok!

Szendrőládon (Borsodmegye), a boldvavölgyi vasut mellett, egy 375 magyar holdas birtok **azonnal haszonbérbe adó.** Értekezhetni alól-iroittal **Kassán** vagy **Szendrőládon.**
FÁY BARNABÁS,
1—3 tb. főszolgabíró.

Hirdetmény.

310. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1896. évi 3597. p. számú végzése következtében **Institorisz Endre** ügyvéd által képviselt **Adám Márkusz** mint **Pavláth Ferencz** engedelményese javára **Miklós József** harkási perpes pusztai lakos ellen 674 frt 50 kr. s jár. erejéig 1896. évi szeptember hó 4-én fogantatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 949 frtra becsült 2 drb ló, 29 drb sertés 2 drb szarvasmarha, 22 köpü méhe s egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tornallyai kir. járásbíró 3098/p. 1897. számú végzése folytán 674 frt 50 kr. tökékövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 4-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 6 frt 50 krtban bíróság már megállapított költségek erejéig Perpes pusztán alperes lakásán leendő eszközölésére **1897-ik évi augusztus hó 18-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsaron alól is el fognak adatni.

Kelt Tornallyán, 1897. évi augusztus hó 3-án.

Záborszky Sándor, kir. bír. végrehajtó.

40000 drb szőlővessző.

Draskóczy László serkei szőlőtelepén 40000 db gyökeres nemes kadarka szőlővessző ott helyben 7 frtjával eladó. A szállítás ősszel vagy tavasszal történhetik. — Ugyancsak ott kapható a leg-tisztább virágméz 1/2 kilos üvegekben 60 krjával. — Levélbeni megkeresések Feledre intézendők. 3—6

Hirdetmény.

1439. sz. — A tornallyai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Farkas Gyula** putnoki lakos végrehajtónak **Lengyel András** putnoki lakos végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék s a tornallyai kir. járásbíró-ság területén lévő Putnok város határában fekvő a putnoki 769. stíjkyben A. I. sor 1240. hrszám alatt foglalt, Szemko Mihály, Domonkos Mária, Fazekas Lajos kkoru, Fazekas Mária férj. Deák Györgyné, Feledi sz. Fazekas Erzsébet, Filo Imre, Lindt Julianna, Kis György, Ieso Borbála, Stromp János, Bodnár Borbála, Filo Julianna, Bálint Julianna, Bálint János, Lázár Mihály, Kerekes Erzsébet, Kerekes György, Király Judit, öz. Jureczky Dánielné szül. Kakas Erzsébet, Neszedeli Pálné született Kakas Julianna, kkoru Kakas Mária, Neszedeli Tóth Katalin, ifj. Juhász Ferencz, Szabon Terézia, Peso Barta Julianna, Tóth Bartha Mária, Barta János, Liskay Karolin férj. Kremniczky Károlyné, Simon Mária, Pivnik Mi-

hálné sz. Kakas Mária, Kakas István kkoru, Györkoesis Zsuzsanna, Kocsis Pál, öz. Kakas Márton, Farkas sz. Kakas Mária, Kakas János, Kakas Márton, id. Veisz Jakab, Halász István Farkas Gergely, Kakas Mária, Gesent Herman, Tábori Magdolna, Haesi Fazekas Zsuzsanna, Török Julianna, Bedecs Lajosné, Duka Péterné sz. Filo Julianna, Nagy Károlyné sz. Katrenesák Mária, Ivancz Jánosné sz. Katrenesák Borbála, Katrenesák József, Katrenesák János, Szala Jánosné sz. Katrenesák Teréz, ifj. Tóth István, Klenics Mária, Farkas Zsigmond, Galó Mártonné sz. Baesik Julianna, kkoru Baesik Mária, Ruskay József, Keckeméty Lidia, Feledi János, Gróf Serényi Béla, Szemko Mihály, öz. Nagyszögi Jánosné sz. Felete Győr Erzsébet, Járdánházy Dénes, kkoru Telky Piroška, Erzsébet és Julianna, Győr sz. Kocsis Julianna, Klimó Zsuzsanna, Lengyel András és Jager Julianna zsellérségi erdőbirtokára az árverést 1004 frtban ezennel

megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1897. évi szeptember hó 2-án** d. e. 9 óraker Putnokon a városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs-árának 5%-át vagyis 50 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kérehez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tornallyán, 1897. évi május hó 14-én.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Borsody, kir. jbiró.

„Haute Nouveté“ bel- és külföldi ruhakelmék.

GUTTMAN T.

bizományi üzlete Rimaszombatban.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy

—•• áru raktáramat ••—

teljesen újonnan berendeztem. — Egyedüli raktár **tiszta szépeességi len-vászon** és **damaszt-árakban**, dúsan felszereltem és így raktáromon nagy választékban kapható mindenféle **vászon, siffon, kanavász, asztal- és ágytakarók, függönyök, szőnyegek** és mindennemű **női és férfi fehérnemű**, mindenféle **monogramm** és **többféle minta előnyomatása** elfogadtatik.

Nagybecsű becses pártfogását kéri

mely tisztelettel

GUTTMAN T.

Dr. Jäger-féle alsó-ruhák, keztyük és harisnyák!

Meghívás.

A **Gömöri Faipar-részvénytársaság** évi rendes közgyűlését **Pelsüczön, 1897. évi augusztus hó 29-én, délután 3 óraker** tartja, a melyre a részvényesek ezennel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A mérleg feletti határozathozatal.
4. Az igazgatóság javaslata elsőbbségi részvények kibocsátása s esetleg valamely pénz-intézettel létesítendő hitelművellet tárgyában.
5. Az igazgatóság előterjesztése a társaság által alakított közszen-konsortium szerződésének módosítása iránt.

A mérleg és a felügyelő-bizottsági jelentés mai naptól kezdve a közgyűlés napjáig a társaság irodájában a részvényesek által megtekinthető.

Pelsücz, 1897. augusztus 2-án.

Szentiványi Árpád s. k., közgyűlési elnök.

JEGYZET. A közgyűléseken csak azon személyesen vagy meghatalmazottak által megjelent részvényesek bírnak szavazati joggal, akik előmutatóra szóló részvényeiket, le nem jart részvényeikkel együtt, a közgyűlés előtt felmutatták s ezekért igazoló jegyeket kaptak. Ezen igazolványok névre szólnak, kitüntetik a letétmennyezett részvények s az ezek után járó szavazatok mennyiségét, s csak a nevezett személyre nézve bírnak érvénnyel. Az így felmutatott és átadott részvények szelvényeikkel csak az illető közgyűlés bevégezte után, az igazolványok visszaadása mellett vehetők vissza.

Vagyon.		Mérleg- és vagyonkimutatás 1896—97. üzletévre.		Teher.			
Fő-könyv oldal	Frt kr.	Fő-könyv oldal	Frt kr.	Frt kr.	Frt kr.		
12	Előre befizetett adó	1000	—	22	Óvadékok	1000	—
25	Ingatlanok	23214	45	26	Tartalékalap	7421	79
54	Raktelep és iparvágány	4815	40	52	Részvénytőke	150000	—
69	Pénztári készlet	2551	08	80	Munkás-betét	15	69
70	Szerszámok	1542	46	84	Fel nem vett osztalék	54	—
78	Biztosítéki letétek	16745	—	94	Tisztviselők és szolgák segélyalapja	318	—
83	Gyári és városi villanyvilágítás	5527	77	96	Folyó számlai hitelezők	72513	56
83	Bereendezési tárgyak	5051	72	99	Elfogadványok	145241	86
85	Asztalos munka és nyersanyag	7262	49	103	Betegsegélyző-alap feleslege	145	25
88	Vas, olaj, fűrészt stb	1699	27	27	Nyereség-áthozat 1895/6. évről	23	88
90	Előre fizetett házbérek	350	—				
91	Gépek	39294	67				
92	Rönk és fűrészt tölgyfa-készlet	22440	84				
93	Fenyő-szal és bányatülfák	1452	45				
96	Folyó számlai adások	130679	44				
97	Cserkészlet	68107	50				
98	Bánya-befektetés	62	—				
99	Előre fizetett kamat	2400	—				
100	Bányata készletek	7644	18				
101	Parketta és nyers anyagkészlet	9288	43				
102	Lovak, szekerek és takarmány	1200	—				
102	Cserkezeléshez ponyvák, zsákok, gyékények	3510	74				
104	Bot-anyag	16860	25				
105	Vasuti talpfa-készlet	2465	04				
106	Tüzfifa-készletek az erdőn	805	—				
	Veszteség a folyó évben	763	85				
	Összesen	376734	03			376734	03

Veszteség.		Nyereség- és veszteség-kimutatás 1896—97. üzletévre		Nyereség.			
Fő-könyv oldal	Frt kr.	Fő-könyv oldal	Frt kr.	Frt kr.	Frt kr.		
12	Adók	2945	53	27	Nyereség-áthozat 1895/6. évről	23	88
62	Tűzbiztosítás	1788	63	85	Asztalos munkák után	1639	80
65	Tisztviselők és alkalmazottak fizetése	12702	23	93	Fenyőfa üzlet után	7017	62
89	Kezelési költségek	7234	29	97	Cser üzlet után	19520	59
90	Házbérek	741	50	100	Bányafa üzlet után	4956	63
92	Rönk és fűrészt tölgyfaanyagánál	7517	51	101	Parketta-gyár után	1297	11
99	Kamatok	10613	83	104	Bot-anyag után	9880	30
98	Ingatlan fenntartás	270	48	105	Talpfa üzlet után	2032	10
102	Lótartás	1059	36		Veszteség a folyó üzletévben	763	85
102	Cserkezelési anyag felhasználása	1170	24				
103	Gépfenntartás	1064	40				
27	Nyereség-áthozat 1895/6. évről	23	88				
	Összesen	47131	88			47131	88

Gömöri faipar-részvénytársaság Pelsücz, 1897. évi június hó 30-án.
Király Soma s. k., pénztárnok. **Blum Sámuel s. k.**, igazgató. **Melczor Károly s. k.**, könyvelő.
Kalmár Imre s. k., igazg. tag. **Tornallyay Zoltán s. k.**, igazg. elnök. **Hevessy László s. k.**, igazg. tag.
A felügyelő-bizottság ezen mérleg- és vagyon-, valamint nyereség- és veszteség-kimutatását megvizsgálta és helyesen felvettnék taláta
Moesz Miksa s. k., felügy. biz. tag. **Heinzelmann Alfréd s. k.**, felügy. b. tag. **Szontagh Zoltán s. k.**, felügy. biz. tag.